

'Dat natuurgrasvelden de laatste twintig jaar zoveel beter zijn geworden, is vooral een verdienste van kunstgras, dat de druk op de natuurgrasketel heeft weggenomen'

Innoveren kun je leren

Iedere keer als u dit blad doorbladert en uiteindelijk als u op deze (bijna laatste) pagina van dit vakblad bent aangekomen, denkt u waarschijnlijk: 'Dat kan niet moeilijk zijn wat die Van Iersel doet. Hij laat andere mensen het werk doen en gaat op een veilige plek er met de eer vandoor.' Nou, dan moet ik u toch uit een droom helpen. Het is niet altijd makkelijk om vakbladuitgever te zijn. Ik vergelijk onze redactie soms wel met een club koorddansers. Je moet altijd de balans bewaren. Als vakblad mag en moet je kritisch zijn, maar nooit tegen elke prijs.

We mogen prikken en meningen ventileren, maar tegelijk moeten we altijd in gesprek met elkaar blijven. Alles in balans. Het sportveldenwereldje is zo ontzettend klein dat je elkaar altijd weer tegenkomt. En tegelijk moet je niet de illusie koesteren dat je het voor beide partijen goed

'We mogen prikken en meningen prikkelen, maar tegelijk moeten we altijd in gesprek met elkaar blijven'

kunt doen. Vorige week heb ik bijvoorbeeld een bezoek gebracht aan een belangrijke kunstgraspartij. Zijn naam houd ik lekker voor mezelf, maar zijn mening was duidelijk: 'Jullie schrijven te veel over natuurgras en als je dan over kunstgras schrijft, is het wel heel kritisch.' Ik denk dat dat wel meevalt en voel me dan gesterkt door mijn tweede

afpraak van die dag, die mij met evenveel overtuiging wist te melden dat wij veel te veel over kunstgras schrijven en onvoldoende oog hebben voor de innovaties op natuurgrasgebied. De echte waarheid ligt hier natuurlijk lekker in het midden en dat betekent dat beide zegslieden een beetje gelijk én een beetje ongelijk hebben. De kunstgraswereld is buitengewoon dynamisch, ontwikkelt zich razendsnel en dan gebeuren er ook weleens dingen waar wij ons kritisch over moeten uitlaten. Maar uiteindelijk komt het natuurlijk wel goed. Kijk maar eens welke grote vraagstukken de kunstgraswereld mede heeft aangepakt: het recycling-probleem bijvoorbeeld, het SBR-vraagstuk of het probleem van het weglekkende infill of de vraag van een sportveld als alternatieve energiebron. Door ondernemerschap zijn daar oplossingen voor ontwikkeld, die momenteel overal uitgerold worden.

De natuurgraswereld kan wat dat betreft nog heel veel leren. Innovaties daar hebben een aanmerkelijk tragere doorlooptijd. Dat natuurgrasvelden de laatste twintig jaar zoveel beter zijn geworden, is vooral een verdienste van kunstgras, dat de druk op de natuurgrasketel heeft weggenomen. Natuurgrasinnovaties zijn natuurlijk er wel. Lees bijvoorbeeld in deze editie van Fieldmanager het verhaal over Heracles maar eens, maar al te vaak blijven natuurgrasbeheerders angstvallig in dezelfde groef draaien. Ik denk persoonlijk dat sportveldbeheerders nog veel te veel op de oude vertrouwde voet verdergaan. Het voorbeeld van Heracles – een project dat is aangenomen door een kunstgrasaannemer – bewijst dat er veel meer mogelijk is.

Hein van Iersel
Hoofdredacteur

BE SOCIAL
Scan, lees & deel!